

Sygn. akt IV U 1090/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Witkowski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2013r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania E. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 12 grudnia 2012 r. (Nr (...))

w sprawie E. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala E. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 stycznia 2013 roku do dnia 31 marca 2013 roku i prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 01 kwietnia 2013 roku do 31 marca 2014 roku.

Sygn. akt IV U 1090/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.12.2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej E. K. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 28.11.2012 r. nie stwierdziła u wnioskodawczyni niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona E. K., która wносиła o zmianę zaskarżonej decyzji zarzucając, iż orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS było wadliwe i powołała się na wcześniejsze orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, który stwierdził u niej częściową niezdolność do pracy do 30.11.2015 r. W dalszej części odwołania ubezpieczona twierdziła, że schorzenia kręgosłupa oraz nadciśnienie tętnicze nie pozwalają jej na wykonywanie pracy zarobkowej. Do odwołania ubezpieczona załączyła plik dokumentów medycznych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy wywołał opinię biegłych lekarzy neurologa, ortopedy i kardiologa, którzy stwierdzili, że schorzenia kręgosłupa a także stan po artroskopii kolana prawego oraz nadciśnienie tętnicze umiarkowane powodują u niej częściową okresową niezdolność do pracy od dnia 1.12.2012 r. do dnia 31.12.2014

r. (k. 13 a.s.). Do opinii tej organ rentowy wnosił zastrzeżenia domagając się powołania innych biegłych neurologa i ortopedy. Na rozprawie ubezpieczona również nie zgadzała się z opinią biegłych twierdząc, że jest całkowicie niezdolna do pracy i okazała Sądowi nowe dokumenty medyczne wystawione w kwietniu i maju 2013 r. Sąd Okręgowy rozpoznający wówczas sprawę uznał, że dokumenty te stanowią nową okoliczność dotyczącą stwierdzenia niezdolności do pracy powstałą po dniu złożenia odwołania od decyzji w rozumieniu art. 477¹⁴ § 4 kpc i w związku z tym postanowieniem z dnia 8.07.2013 r. Sąd Okręgowy uchylił zaskarżoną decyzję i przekazał sprawę pozwanemu organowi rentowemu celem ponownego rozpoznania i jednocześnie umorzył postępowanie. W wyniku złożone zażalenia przez pozwaną ZUS Sąd Apelacyjny w Lublinie uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. Sąd II instancji stwierdził, że okazane dokumenty przez ubezpieczoną nie zostały utrwalone i brak jest możliwości weryfikacji czy przytoczona treść dokumentacji odzwierciedla rzeczywisty stan rzeczy i w związku z powyższym brak było podstaw do ustalenia czy okazane dowody z dokumentów stanowią nowe okoliczności w rozumieniu powołanego wyżej przepisu. Ponadto Sąd II instancji zalecił aby przy ponownym rozpoznaniu, Sąd I instancji poczynił ustalenia czy nowe dokumenty medyczne stanowią dostateczną podstawę do ustalenia nowych okoliczności i zalecił aby w razie potrzeby zasięgnąć opinii biegłych lekarzy specjalistów.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd uzyskał dokumentację lekarską, którą ubezpieczona okazywała Sądowi przy pierwszym rozpoznaniu sprawy. Dokumenty te stały się podstawą do wywołania opinii uzupełniającej przez dotychczasowych biegłych ortopedy i neurologa (k. 64 a.s.). Biegli w opinii uzupełniającej przeprowadzili analizę złożonych przez ubezpieczoną nowych dokumentów medycznych wystawionych przez Oddział (...) w R. oraz Oddział (...) w K., z Oddziału Neurologicznego w S. i Centrum (...) w K.. Wszystkie te dokumenty zostały wystawione w okresie kwiecień, maj 2013 roku, oraz ostatni dokument pochodził z 4.09.2013 roku. Na podstawie tych dokumentów biegli ortopeda i neurolog stwierdzili, że stan zdrowia ubezpieczonej znacznie pogorszył się od kwietnia 2013 roku z powodu niedowładu kończyn dolnych i do pogorszenia doszło po przebytej operacji. Ponadto również stwierdzono ograniczenie ruchomości w barku prawym, niedowład wiotki kończyn dolnych oraz zaburzenia czucia powierzchniowego w dolnej części ciała. W konkluzji swojej opinii uzupełniającej biegli stwierdzili, że ich zdaniem te nowe dokumenty medyczne dały podstawę do stwierdzenia, że w okresie od 01.01.2013 r. do dnia 31.03.2013 r. ubezpieczona była częściowo niezdolna do pracy, zaś od 01.04.2013 r. do 31.03.2014 r. jest całkowicie niezdolna do pracy.

Pozwany Oddział ZUS nie zgadzał się z opinią biegłych, że była częściowo niezdolna do pracy od dnia 01.01.2013 r. do 31.03.2013 r., albowiem zdaniem organu rentowego biegli nie wykazali aby u badanej występowały objawy dające podstawę do wydania orzeczenia o częściowej niezdolności do pracy (k. 70 i 72 a.s.). Organ rentowy wnosił o powołanie innych lekarzy biegłych ortopedy i neurologa.

Na rozprawie ubezpieczona oświadczyła, że nie chce dochodzić uprawnień do renty za grudzień 2012 roku i jednocześnie nie składała zastrzeżeń do opinii biegłych. Sąd oddalił wniosek dowodowy o powołanie innych biegłych lekarzy ortopedy i neurologa.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonej E. K. jest uzasadnione. Opinia uzupełniająca biegłych ortopedy i neurologa została wydana na podstawie nowych dokumentów lekarskich, które zostały wydane w krótkich odstępach czasu w kwietniu i maju 2013 roku. Dokumenty te były na tyle istotne, iż pozwoliły biegłym szczegółowo ustalić stan zdrowia ubezpieczonej w okresie od 01.04.2013 r. Jednocześnie biegli podtrzymali swoje stanowisko zawarte w pierwotnej opinii, iż przed 01.04.2013 r. ubezpieczona była częściowo niezdolna do pracy z tym, iż w opinii pierwotnej biegli wskazali datę powstania niezdolności do pracy od 01.12.2012 r. zaś w opinii uzupełniającej jako początek wskazali dzień 01.01.2013 r. Opinię pierwotną wydawali w oparciu o dokumentację wcześniej wystawioną oraz w oparciu o badanie przedmiotowe. Opinia ta była szczegółowo uzasadniona i z treści tej opinii wynikało, iż podstawą oceny stanu zdrowia przez biegłych był wynik badania MRI kręgosłupa szyjnego i piersiowego z 2012 r. Pozwany organ rentowy zarówno przy pierwszym rozpoznaniu sprawy jak i przy drugim rozpoznaniu kwestionował ocenę biegłych co do częściowej niezdolności do pracy za okres od 01.12.2012 r. Zdaniem Sądu Okręgowego oceniającego materiał dowodowy przy drugim rozpoznaniu sprawy zarzuty organu rentowego co do wadliwości opinii w zakresie

oceny naruszenia sprawności organizmu były niezasadne i żadnych konkretnych argumentów medycznych organ rentowy nie przedstawił i dlatego też Sąd nie znalazł podstaw do wywołania opinii z innych biegłych lekarzy ortopedy i neurologa. Sąd Okręgowy podzielił wnioski zawarte zarówno w opinii pierwotnej jak i uzupełniającej biegłych uznając, że podana tam argumentacja jest przekonująca. Jednocześnie Sąd w końcowej fazie procesu nie podjął czynności związanych z wyjaśnieniem rozbieżności co do początku powstania niezdolności do pracy ubezpieczonej znajdującej się z opinii pierwotnej i uzupełniającej, ponieważ ubezpieczona oświadczyła, że nie chce dochodzić roszczeń rentowych za grudzień 2012 roku, gdyż zależało jej na szybkim zakończeniu postępowania w sprawie. Sąd uwzględniając ten wniosek uznał, że w tej sytuacji ubezpieczona nabyła prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.01.2013 r. do 31.03.2014 r. i od 01.04.2013 r. do 31.03.2014 r. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. obydwa te okresy odpowiadają niezdolności do pracy w rozumieniu art. 2 i 3 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227) i w tej sytuacji ubezpieczona spełniła wszystkie przesłanki wymienione w art. 57 ust. 1 ustawy o FUS do uzyskania prawa do renty na dalszy okres.

Mając na względzie powyższe Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.